

Jeg må så sige, at FN jo et par gange har været draget frem i debatten, meget fra Det Radikale Venstres side, hvor man er meget optaget af, at FN synes, at vi skal have en anderledes lovgivning i visse tilfælde over for vores udlændinge. Man synes, der skal skrives ind i forhold til børn på asylcentre, og Danmark får meget ofte kritik fra visse kontorer inden for FN-systemet. Jeg må altså sige, at det altså er danske politikere og det danske Folketing, der vedtager, hvad der skal ske i Danmark. Det vil jeg ubetinget holde fast i.

Jeg lagde mærke til, at statsministeren i åbningstalen gjorde rede for, at der i FN var vedtaget en resolution, som ville forbyde, at religiøse holdninger blev kritiseret. Selvfølgelig har Danmark sammen med det øvrige EU stemt imod, men det viser jo bare noget af det, der foregår inden for FN-systemet, som jeg ikke synes vi skal være særlig stolte over at være en del af. Vi burde måske på langt mere afgørende vis sætte ind over for, hvad der foregår inden for FN, og ikke bare forsøge at lade os tilpasse, men sige, at det vil vi ganske enkelt ikke finde os i, det vil vi ikke acceptere.

Så har velfærdspolitikken selvfølgelig også været diskuteret meget, det siger sig selv. Det er en debat, som blev lanceret i forbindelse med hele debatten om fokus på den offentlige sektor, og hvor vi nu skal i gang med det store arbejde, det givetvis bliver at få rettet den offentlige sektor op de steder, hvor der er mangler.

Jeg siger, at Dansk Folkeparti glæder sig til den debat, og at vi går positivt ind i arbejdet med en forhåbning om, at vi kan danne det, som nogle partier i Folketinget siger de så gerne vil have, nemlig det brede flertal. Men det betyder jo også, at man skal være langt mere positivt indstillet end det, jeg har oplevet her i dag. Jeg synes ikke, det har været særlig positivt, det, jeg har hørt fra Socialdemokratiet og de øvrige partier. Jeg har stadig en forhåbning om, at der er mange partier, som vil være interesserede i det her, og ikke bare laver en primitiv demonstrationspolitik, som jeg ikke rigtig synes er værdig i forhold til mennesker, der har hjælp behov.

Kl. 19:53

Så vil jeg godt sige noget om en anden ting, der stort set ikke har været diskuteret, det er hele EU-spørgsmålet. Det ærgrer Dansk Folkeparti, at vi ikke kan få en debat i gang om, hvorvidt det er rimeligt eller urimeligt at have en folkeafstemning om den EU-traktat, som skal til diskussion om kort tid. Jeg ved udmærket godt, at de fleste vil sige: Jamen lad os nu lige vente og

se, hvad juristerne siger. Min formodning er, at juristerne vil vende tilbage og sige, at rent juridisk er der ikke noget, der kræver, at traktaten skal sendes til folkeafstemning. Men rent traditionelt og i respekt for de danske borgere, som tager EU-spørgsmålet meget, meget alvorligt, mener jeg, vi bør have den folkeafstemning.

Hvorfor mon den danske befolkning, hver evig eneste gang der har været folkeafstemninger, har været det folk i Europa, som har været mest oplyst om, hvad der stod i de forskellige dokumenter, vi har haft folkeafstemning om? Det er selvfølgelig, fordi vi har haft den brede debat; fordi man har taget alle diskussionerne; fordi der har været møder; fordi der har været tv-diskussioner, og fordi spørgsmålene har været vendt i den danske offentlighed. Det mener jeg altså bestemt vi også bør have denne gang, og jeg synes ikke, regeringen skal vige tilbage fra det. Jeg håber, at andre partier måske også vil lægge lidt op til, at det altså er en opgave, vi bør påtage os herindefra, at lægge traktaten ud til en folkeafstemning, så man kan få en grundig diskussion og finde ud af, hvad man mener, og hvad man vil; om vi vil gå videre, eller om vi vil beholde det bestående med hensyn til EU-samarbejdet.

Som sagt vil det, det nok primært kommer til at dreje sig om i den kommende tid, være hele den offentlige sektor, dens strukturer og hvad vi skal gøre. Jeg vil bare afslutningsvis sige, at Dansk Folkeparti naturligvis er interesseret i, at der indgås aftaler, men vi skal naturligvis gøre det på en sådan måde, at vi føler, at det, vi repræsenterer, bliver ordentlig tilgodeset. Men der er ingen afvisning på forhånd, sådan som jeg fornemmer der er lidt af hos de øvrige partier. Vi går konstruktivt ind i arbejdet med et positivt sind og med et håb om, at vi under alle omstændigheder kan danne et flertal og allerhelst et meget bredt flertal.

Kl. 19:55

Første næstformand (Svend Auken):

Ja tak. Jeg gør opmærksom på, at der er 25 minutter til korte bemærkninger, som der også var før til fru Helle Thorning-Schmidt. Selv om tiden en gang imellem går hurtigere end andre gange, er der også 25 minutter nu til fru Pia Kjærsgaard. Og jeg noterer, at klokken er 19.56. Skal vi synkronisere urene og gå i gang med listen.

Det er først hr. Ole Sohn, derefter hr. Jeppe Kofod, hr. Rasmus Prehn, hr. Morten Øster-